

prof. dr hab. Andrzej Syska
Katedra Intermediów
Wydział Sztuki Mediów
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

W związku z powołaniem w dniu 27 maja 2020 r. przez Radę Instytutu Sztuk Plastycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach do pełnienia funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuki dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki **Pana mgr Grzegorza Tomasiaka** realizowanym w Instytucie Sztuk Plastycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji w Cieszynie Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, przedkładam ocenę Rozprawy doktorskiej (zarówno jej części teoretycznej, jak i praktycznej (artystycznej), oraz dorobku artystycznego i dydaktycznego.

RECENZJA

Przewód doktorski został wszczęty na wniosek Pana magistra Grzegorza Tomasiaka z dnia 15 lutego 2018 r. przez Radę Instytutu Sztuki Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w dniu 7 marca 2019 r.

Przygotowana na potrzeby przewodu doktorskiego i udostępniona recenzentowi dokumentacja składa się z kilku, jednorodnych stylistycznie, zebranych w osobnych tomach i starannie opracowanych publikacji i obejmuje: Dorobek artystyczny w latach 2010-2020, Dokumentację zawierającą wykaz dokonań twórczych, prac zawodowych i dorobku naukowo-artystycznego, Portfolio obejmujące lata 2011-2014 (okres przed podjęciem studiów doktoranckich w Instytucie Sztuki w Cieszynie) oraz 2015-2017 (okres studiów doktoranckich) jak również Rozprawę doktorską zawierającą szczegółową dokumentację fotograficzną Pracy doktorskiej wraz z opisami i objaśnieniami i inne, niezbędne do przeprowadzenia postępowania dokumenty.

Pan magister **Grzegorz Tomasiak** urodził się 6 marca 1986 roku w Raciborzu. Jest absolwentem studiów stacjonarnych II stopnia na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu, gdzie w 2010 r. uzyskał dyplom w II Pracowni Malarstwa, w Zakładzie Malarstwa i Teorii Sztuki, kierowanej przez prof. zw. Marka Zaborowskiego, na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Studia ukończył z wynikiem *bardzo dobry*, uzyskując tytuł zawodowy magistra sztuki.

W latach 2005-2008 studiował w Instytucie Sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu, na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych.

Grzegorz Tomasiak ukończył również studia podyplomowe w zakresie menedżer kultury na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, w zakresie zarządzanie i przywództwo w oświacie na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz w zakresie konserwacji, kształtowania architektury i aranżacji wnętrz obiektów sakralnych na Wydziale Architektury w Instytucie Historii Architektury i Konserwacji Zabytków Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie i Politechniki Krakowskiej.

Odbył również studia doktoranckie w Instytucie Sztuki w Cieszynie, na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Od października 2011 r. do chwili obecnej Pan Grzegorz Tomasiak jest zatrudniony na stanowisku grafika/plastyka w Fundacji "Silesia Pro Europa" w Pocysterskim Zespole Klasztorno-Pałacowym w Rudach. Od marca 2014 r. jest również wykładowcą we Wrocławskiej Wyższej Szkole Informatyki Stosowanej "Horyzont", gdzie obecnie prowadzi Pracownię Media Naturalne oraz Pracownię Ilustracji Komputerowej.

Dwukrotnie (w latach 2015 i 2017) był nominowany do nagrody starosty raciborskiego. Trzykrotnie (w roku akademickim 2016/2017 oraz 2017/2018 i 2018/2019) otrzymał stypendium Rektora dla najlepszego doktoranta.

Z zainteresowaniem zapoznałem się z dokumentacją dorobku artystycznego Grzegorza Tomasiaka. Została ona zebrana w osobnym tomie, będącym częścią zestawu dokumentów przygotowanych w związku z przewodem doktorskim. Obszerna dokumentacja obejmuje okres 10

lat, od ukończenia studiów magisterskich i dobrze ilustruje bogatą aktywność artystyczną Tomasiaka. Wskazuje również główny nurt zainteresowań twórczych doktoranta. Widać wyraźnie, że jest on głęboko zainteresowany i zafascynowany wielowiekową tradycją i rytuałami pisania ikon oraz stosowanymi w tym, dosyć hermetycznym obszarze sztuki, klasycznymi technologiami. Fascynacja tradycją pisania ikon to jednak dla Tomasiaka dopiero punkt wyjścia do rozważań na temat nowej, bardziej współczesnej formy kreacji zawierających mistyczne przesłanie obiektów. W proces odczytywania znaków i symboli wprowadzony zostaje bowiem dodatkowy i zaskakujący element - kod matrycowy dwu i trójwymiarowy. W pierwszych pracach w których autor zdecydował się na jego użycie, pojawia się on nieco nachalnie. Trudno powiedzieć, że uzupełnia strukturę dzieła. Jest raczej rodzajem obcego elementu, "wirusa", który w dosyć mechaniczny sposób zasłania, przykrywa ikonograficzny obszar obrazu. Stanowi co prawda pewną atrakcję wizualną ale nawet sukcesem zakończona próba dotarcia do wcześniej zakodowanych treści nie rekompensuje w pełni tej zaskakującej decyzji. W kolejnych pracach sposób pojawiania się kodu ewoluuje. Jego wywiedziona z kwadratu forma dyktuje format obrazu, który niekiedy zamknięty zostaje w kwadratowej ramie, co pozwala tworzyć dodatkowe warstwy iluzyjnej przestrzeni. Nałożony na przedstawiającą warstwę ikony kod zmienia się i (zgodnie z zasadą mimetyzmu) upodabnia do swego otoczenia. A jeżeli autor nadaje mu barwę (często monochromatyczną), to różnicując walor tej barwy stwarza iluzję trójwymiarowej przestrzeni (która w części prac wchodzących w ślad pracy doktorskiej staje się rzeczywiście trójwymiarowym reliefem). Wydawać by się mogło, że są to jedynie zabiegi formalne i *stricte* estetyczne. Jednak bardziej wnikliwa analiza motywów tych decyzji (wkorzystanie możliwości "zapisywania" i "odkrywania" zakodowanych informacji) wskazuje na ich symboliczny, mistyczny, służący przywoływaniu ukrytych informacji i znaków wymiar. To swoiste "wyzwolenie" z kanonicznych zasad konstruowania kodu (przestaje on być jedynie zapisanym w kontrastowych - zwykle czarno-białych barwach znakiem), otwiera przed artystą kolejne możliwości. Kod nie jest już "wklejką" nalepioną na powierzchni obrazu. Staje się odrębnym, samoistnym i posiadającym fizyczne atrybuty obiektem. A materiały, z których zostaje wykonany wzbogacają dodatkowo paletę możliwych znaczeń i interpretacji. Analiza tych wszystkich eksperymentów formalnych i ich efektów, skłaniają artystę do kolejnej próby. Koncentruje się jedynie na zapisanym przy pomocy kodu znaku. Różnego rodzaju gesty artystyczne i zabiegi technologiczne dotyczą teraz samodzielnego znaku. Następuje zaskakująca transformacja dwuwymiarowego znaku w trójwymiarowy, materialny obiekt, który poddawany jest różnym, także fizycznym "próbom". Nie wszystkie są dla tych nowych "obiektów" przyjazne. Malowanie, wycinanie, drążenie w głąb, to tylko niektóre z nich. Bywają jednak i tak drastyczne jak "próby ognia". Wyczerpujący przegląd tych eksperymentów znajdziemy w przygotowanej na potrzeby przewodu dokumentacji. Konsekwencją teoretycznych rozważań i refleksji oraz eksperymentów technologicznych są kolejne modyfikacje artystycznej koncepcji. W oparciu o zasadę "złotego podziału" określony zostaje format obrazów. Przyjęta zasada powoduje, że format obrazów przybiera postać prostokąta a nie określonego na przykład dla kodu QR kwadratu. Zmodyfikowana przez autora postać kodu wypełnia wobec tego całe "aktywne" wnętrze prostokąta. Wprowadzone "innowacje" pozwalają również zapisać ten sam kod kilkukrotnie, obok siebie lub zamieścić na płaszczyźnie obrazu kilka niezależnych kodów. Takie założenia ustanawiają zasady, które autor wprowadził w cyklu trzydziestu prac tworzących pracę doktorską.

Dorobek twórczy i naukowo-artystyczny

W ciągu dziesięciu lat od ukończenia studiów magisterskich, Grzegorz Tomasiak zrealizował kilkadziesiąt wystaw indywidualnych i uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych. Są wśród nich zarówno wystawy zagraniczne, jak i wystawy krajowe o zasięgu międzynarodowym. Co prawda wśród instytucji, w których Tomasiak prezentował dotychczas swoje prace brakuje trochę "znaczących" miejsc wystawienniczych ale powodem takiego stanu rzeczy jest prawdopodobnie dosyć "niszowy" i raczej hermetyczny zakres realizowanych przez artystę projektów artystycznych. Warto przypomnieć tutaj wystawę "Wymiar do2 w malarstwie tablicowym" w Galerii Sztuki w Starym Opactwie w Rudach w 2017 r., "Twórczo dla praw człowieka" The 6th International Socio-Political Poster Biennale prezentowaną w różnych galeriach w Stuttgarcie, Strasburgu, Kilonii, Bielsku-Białej i Wałbrzychu w roku 2016 i 2017, "Sztuka Teraz" w Muzeum Narodowym w Krakowie w 2018 r. i "25. Biennale Plakatu Polskiego" w Katowicach w roku 2017. Jego prace trafiły do kolekcji na Węgrzech, w Czechach, Niemczech, Walii, Watykanie oraz w Ameryce Południowej.

Grzegorz Tomasiak prowadził kilkakrotnie autorskie warsztaty plastyczne, w tym warsztaty z malarstwa tablicowego. Organizował wystawy i wykłady. Był kuratorem wystaw w Galerii Sztuki w Starym Opactwie w Rudach. Publikował własne teksty krytyczne i teoretyczne a reprodukcje jego prac publikowane były w katalogach wystaw, w których brał udział. W trakcie studiów doktoranckich odbył praktyki w Instytucie Sztuki, na Wydziale Artystycznym w Cieszynie. W ich ramach prowadził zajęcia dydaktyczne z Techniki i Technologii Malarstwa oraz współprowadził zajęcia w Pracowni Multimediów i Pracowniach Grafiki Eksperymentalnej i Grafiki Artystycznej. Tym samym zdobył kwalifikacje i doświadczenie niezbędne do samodzielnego prowadzenia procesu dydaktycznego. Obszerną dokumentację dorobku artystycznego i aktywności dydaktycznej zawiera dokumentacja przygotowana na potrzeby przewodu doktorskiego.

Rozprawa doktorska (część teoretyczna)

Rozprawa doktorska zatytułowana *"Zastosowanie kodu dwu i trójwymiarowego w procesie pisania i czytania ikon inspirowanych Księgą Daniela"* przygotowana została w formie obszernej, albumowej publikacji, starannie opracowanej edytorsko. Opatrzona została *Wstępem* i *Zakończeniem* oraz podzielona na trzy, klarownie zredagowane i oznaczone stosownymi tytułami *Rozdziały*.

W pierwszym z nich autor opisuje poszukiwania rozwiązań warsztatowych umożliwiających realizację projektu. Dzięki udostępnionym czytelnikowi informacjom, mamy świadomość, że realizacja projektu wymagała nie tylko teoretycznego uzasadnienia koncepcji ale również wnikliwych poszukiwań i eksperymentów technologicznych. W trakcie prowadzonych eksperymentów powstała nawet specjalna, zbudowana zgodnie ze wskazówkami Tomasiaka, unikalna maszyna, która pozwoliła zrealizować projekt i "pisać" ikony w odbiegający od kanonu ale zaplanowany, zgodny z oczekiwaniami i potrzebami autora sposób.

W kolejnym rozdziale Tomasiak przybliży czytelnikowi zawartość (treść), znaczenie i symbolikę Księgi Daniela, jako źródła twórczej inspiracji. Zajmuje się także fenomenem tworzenia (pisania) ikon, który interesuje go również jako zjawisko osadzone nie tylko w historycznym kontekście religijnym ale również we współczesnej kulturze i sztuce.

Ostatni rozdział poświęcony został poszukiwaniu relacji, inspiracji i ewentualnych związków z innymi artystami podejmującymi podobną do zainteresowań Grzegorza Tomasiaka problematykę. Autor trafnie wskazuje twórców, dla których specyficzna "medytacja poprzez sztukę" (niekoniecznie wynikająca z pobudek *stricte* religijnych) i dążenie do minimalizacji środków artykulacji były lub są istotne. Analizując postawy twórcze wybranych artystów próbuje określić własną definicję wolności artystycznej. Bliskie jest mu przekonanie, iż wolność twórcza, nie manifestuje się poprzez niczym nie skrępowaną dowolność, która często prowadzi do chaosu. Jest raczej zwolennikiem przekonań Nowosielskiego, który wolność postrzegał jako konieczność ciągłego zmagania się z wymagającymi i obowiązującymi kanonami i konwencjami warsztatowymi.

Wskazana przez Tomasiaka, jako jeden z przykładów eksperymentalnego wykorzystania kodowania przy pomocy kodu QR realizacja w pawilonie rosyjskim (prezentowana w czasie Biennale Architektury w Wenecji w 2012 r.) jest jednym z najlepszych, najbardziej znanych i spektakularnych przykładów wykorzystania w komunikacji wizualnej narzędzi kodujących. Ogromna kopuła zbudowana z setek wyświetlaczy szczelnie wypełniających jej sklepienie i zawierających ogromną ilość reprezentowanych przez wyświetlane na ich ekranach kody QR, które można było, po odkodowaniu przeglądać na ekranie udostępnionych publiczności tabletów, pozwalała rzeczywiście "nawigować" w ogromnym "oceanie wiedzy i informacji". Nie tylko w sensie metaforycznym ale i jak najbardziej fizycznym, przemieszczając się realnie w przestrzeni kopuły i przeszukując bądź odkrywając kolejne, ujawniające zakodowane informacje panele. Miałem możliwość osobistego zapoznania się z tą realizacją. I do dziś pamiętam to niecodzienne doświadczenie, które w istotny sposób zmieniło moje wyobrażenie dotyczące współczesnych środków komunikacji elektronicznej na odległość.

Kilkadziesiąt stron (31-93) publikacji *"Zastosowanie kodu dwu i trójwymiarowego w procesie pisania i czytania ikon inspirowanych Księgą Daniela"* poświęcono pełnej dokumentacji fotograficznej pracy doktorskiej. Wypełniają je barwne, bardzo starannie wykonane reprodukcje wszystkich trzydziestu zrealizowanych w ramach pracy doktorskiej ikon. Ilustracje uzupełnione są stosownymi fragmentami tekstów biblijnych, podpisami i niezbędnymi oznaczeniami oraz odsyłaczami. Struktura informacyjna, w której skład wchodzi reprodukcje powstałych ikon i ich opisy opracowana została bardzo precyzyjnie, starannie i klarownie. Przestrzegając wprowadzonych przez autora zasad, z łatwością odnajdziemy interesujące nas fragmenty i

informacje.

W publikacji znajdują się również krótkie streszczenia opisów pracy doktorskiej, zarówno w języku polskim jak i angielskim.

Ostatnią część *Rozprawy doktorskiej* stanowią rzetelnie i czytelnie opracowane *Informacje techniczne*. Bogata dokumentacja fotograficzna ilustruje proces skanowania kodu QR, ładowania i przetwarzania zapisanych przy jego pomocy informacji oraz ich wyświetlenia (udostępniania) na ekranie smartfona lub innego urządzenia przenośnego z zainstalowanym stosownym systemem operacyjnym. Ta sama procedura umożliwi odczytanie kodu zapisanego osobno dla każdej z trzydziestu wchodzących w skład cyklu ikon na wyświetlaczu smartfona bądź innego urządzenia przenośnego.

Na zakończenie autor udostępnia również tzw. "zrzuty ekranu" specjalnie utworzonej strony internetowej www.ksiegadaniela.pl, które ilustrują sposób udostępnienia i "wizualizacji" projektu w formie ogólnodostępnej witryny internetowej.

Znajdziemy tu również syntetyczne omówienie idei "złotego podziału", którym posłużył się autor określając format cyklu prac tworzących pracę doktorską.

Wydawnictwo zawiera wyczerpującą, liczącą kilkanaście podstawowych pozycji przydatnych w związku z podjętym tematem (choć ograniczoną do publikacji w języku polskim lub tłumaczeń) Bibliografię.

Całość uzupełnia załączona do wydawnictwa płyta DVD, zawierająca dokumentację *Rozprawy doktorskiej*.

Rozprawa doktorska została bardzo starannie przygotowana do druku i wydana w formie liczącego ponad sto stron i zaopatrzonego w twarde okładki albumu.

Po dokładnym zapoznaniu się z *Rozprawą doktorską*, w wyniku przeprowadzonej analizy i przytoczonych wyżej argumentów, uważam przygotowaną przez magistra Grzegorza Tomasiaka *Rozprawę doktorską* zatytułowaną *"Zastosowanie kodu dwu i trójwymiarowego w procesie pisania i czytania ikon inspirowanych Księżą Daniela"* za interesującą, oryginalną i dojrzałą propozycję. A stanowiący jej temat projekt wykorzystania kodu dwu i trójwymiarowego w procesie pisania i czytania ikon za intrygujące, odważne i oryginalne rozwiązanie problemu artystycznego. Autor decyduje się podjąć spore ryzyko dokonując śmiałego eksperymentu w dyscyplinie, której wyjątkowa specyfika polega właśnie na bezwzględnym respektowaniu i przestrzeganiu wypracowanych przez wiele wieków reguł i obowiązujących procedur. Takie działania mają sens jedynie wówczas, kiedy pokora i uległość nie tylko wobec tradycji ale i głęboko mistycznych reguł są naruszane nie w imię wynikającej z pewności siebie i pychy arogancji i anarchii a w celu przekroczenia szczerze wytyczonych w drodze do odkrywania i głębszego poznania absolutu granic. Przypadek Grzegorza Tomasiaka przekonuje, że takie głęboko uzasadnione próby nie tylko mogą być podejmowane ale mają także, w szczególnych przypadkach, dobrze uzasadniony i przekonujący sens. Wiele lat rozwijania i pogłębiania indywidualnych zainteresowań, odbycie specjalistycznych studiów, wreszcie osobista praktyka pozwalająca doskonalić, wyczerpująco poznać i zrozumieć, zarówno historyczne jak i religijne i kanoniczne zasady ikonopisarstwa, to odpowiednie kompetencje do odpowiedzialnego i umiejętnego stawiania trudnych i zadawanych ze stosowną powagą i odwagą pytań.

Rozprawa doktorska (część artystyczna)

We wstępie do *Rozprawy doktorskiej* autor przypomina swoją fascynację malarstwem tablicowym, zwłaszcza tą jego częścią, która dotyczy ikon. Opisuje powstawanie cyklu czternastu ikon "autorskich przedstawień apostołów", które tworzyły jego pracę dyplomową i wskazuje, że już w tej realizacji ważniejszy od estetycznego efektu był moment otwarcia na "rzeczywistość duchową". Zgodnie z zamierzeniami autora, będąca swoistą kontynuacją pracy dyplomowej praca doktorska "wykracza poza dotychczasowe techniki i technologie realizacji ikon". Nowy cykl w sposobie pisania jest "odmienny od dotychczasowej konwencji ikonicznej". Tomasiak zwraca szczególnie uwagę na będące konsekwencją takiego zamiaru "uproszczenie ich formy" i "eksperymenty formalne". Najbardziej znaczący wydaje się tutaj "wyjście poza formę ikony klasycznej" i implementowanie kodów matrycowych do arsenału świadomie stosowanych plastycznych środków wyrazu. Stosowane obecnie dosyć powszechnie kody QR mają oczywiście właściwą im postać wizualną. Jest ona podporządkowana ich specyficznej funkcji i wynika z ich logicznej struktury. Pomimo jednak pozornego podobieństwa (obszar wypełniony modułowo budowanymi zbiorami drobnych kwadratów w kontrastowych - najczęściej czarno-białych barwach) ich struktura zawiera indywidualne i niepowtarzalne informacje.

Treść prezentowanych prac, zgodnie z wyjaśnieniami autora stanowi "autorska interpretacja wybranych fragmentów Księgi Daniela z Pisma Świętego Starego Testamentu. Wygenerowany dla każdej z prac osobny kod możliwy jest do odczytania za pomocą dedykowanych aplikacji na urządzeniach przenośnych (smartfon, tablet). Struktura tak zapisanego komunikatu jest więc tożsama (bliska) strukturom, którymi posługujemy się na co dzień, używając aktualnie dostępnych komunikatorów.

W cyklu przygotowanych na potrzeby Pracy doktorskiej prac mgr Grzegorz Tomasiak stara się połączyć trzy, będące źródłem jego obecnych zainteresowań problemy. Interesuje go możliwość redefinicji (uwspółcześnienia) sposobu pisania ikon w taki sposób aby zachowując tradycyjne konwencje stworzyć możliwość wykraczającej poza klasyczne ujęcie wypowiedzi (w konsekwencji - także wypowiedzi artystycznej). Zgodnie ze swoją deklaracją, znajdującą potwierdzenie w przygotowanych w związku z doktoratem pracach, Tomasiak jest również zainteresowany możliwością wykorzystania matrycowych kodów w pracy artystycznej. Kolejnym obszarem zainteresowań jest próba odczytania symboli i znaków z Księgi Dawida z Biblii Tysiąclecia "jako inspiracji dla pracy twórczej". W rezultacie zrealizowany został obszerny projekt łączący wszystkie te elementy - rozprawa doktorska oraz cykl prac tworzących pracę doktorską pod wspólnym tytułem; *"Zastosowanie kodu dwu i trójwymiarowego w procesie pisania i czytania ikon inspirowanych Księgą Daniela"*. Cykl ikon podzielony został na trzy części. Część pierwszą tworzy jedenaście ikon dotyczących kolejnych rozdziałów I-VI Księgi Daniela - "zbiór opowiadań biograficznych o Danielu i jego towarzyszach." Część druga stanowi cykl piętnastu prac, dotyczących rozdziałów VII-XII zawierających "opis wizji i wyroczni". Trzecia część to cztery prace odnoszące się do dodatków deuterokanonicznych.

Wstępna analiza wchodzących w skład cyklu trzydziestu prac pozwala dostrzec przede wszystkim ich wizualne i formalne podobieństwa. Wykorzystują bowiem i konsekwentnie zachowują stylistykę przypominającą ikony. Mają identyczne, wywiedzione z zasady złotego podziału wymiary. A pole, wewnątrz złożonej "ramy", w której pojawia się obraz wypełniają mnogie warianty budowanych z niewielkich kwadracików figur. Usprawidliwione byłyby wobec tego skojarzenia tego cyklu prac ze sztuką abstrakcyjną, minimalistyczną, systemową. Ale informacje, które udostępnia nam autor projektu, prowadzą nas również w zupełnie inne rejony. Istotne są tutaj nie tylko odczucia i intuicje estetyczne. Ważne są również doświadczenia mistyczne, duchowa wrażliwość oraz głęboka refleksja intelektualna, wspomagana mnogością religijnych znaków i kanonicznych symboli. Tyle tylko, że aby to wszystko zauważyć i odkryć użyć należy narzędzia, które jeszcze nie tak dawno temu nie było widzom ogólnie dostępne. I chyba niewiele osób przeczuwało wtedy, że detektorem do ujawniania treści i znaczenia obrazu będzie trzymany w dłoni smartfon. I dopiero korzystając z tego lub podobnych urządzeń, będziemy mieli możliwość zapoznania się z zakodowaną przez autora w tych obiektach? obrazach? ikonach? informacją. I będziemy mogli zastanowić się nad szczególnym paradoksem. Narzędzie pozwalające zakodować (ukryć) istotne wiadomości, pozwala jednocześnie na odczytanie ukrytego kodu i dotarcie do zaszyfrowanych informacji.

Znaczenia nabiera zatem indywidualna potrzeba, chęć poznania i interaktywność widza. To on, osobiście podejmuje decyzje, które dają możliwość odkrywania kolejnych, głębszych i (w zamyśle) bardziej interesujących poziomów dzieła. Zyskuje również przekonanie, że fizycznie i realnie istniejący obiekt jest jedynie elementem niezbędnym do realizacji specyficznego "rytuału przejścia".

Metaforyczne okno, przez które spoglądamy na otaczający nas świat i próbujemy spoglądać ku wieczności wygląda dzisiaj inaczej niż kiedyś. I widok za oknem także się zmienia. Ale to na co patrzymy wygląda inaczej nie dlatego, że zmieniło się okno, tylko dlatego, że zmienił się świat. A wieczność pozostaje i tak zagadkowa.

KONKLUZJA

Po szczegółowej analizie przygotowanej na potrzeby przewodu doktorskiego dokumentacji dotychczasowych osiągnięć artystycznych i naukowych, prac organizacyjnych oraz dokonań związanych z dydaktyką, pozytywnie oceniam ich ilość, jakość i różnorodność i stwierdzam, iż mgr Grzegorz Tomasiak nabył niezbędne do samodzielnego prowadzenia pracy artystycznej i zajęć dydaktycznych doświadczenie i umiejętności.

Wysoko oceniam także przedstawioną do oceny przez Pana mgr Grzegorza Tomasiaka *Rozprawę doktorską* i stwierdzam, że spełnia ona warunki określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r.

Po gruntownym zapoznaniu się z przedstawioną do oceny *Rozprawą doktorską* (zarówno jej częścią teoretyczną jak i praktyczną - artystyczną) stwierdzam także, iż stanowi ona znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Wprowadza bowiem w obszar działań artystycznych pogłębioną refleksję teoretyczną uzupełnioną stosowną wiedzą. Nowe, eksperymentalne technologie oraz wzbogacenie sposobów percepcji dzieła z wykorzystaniem kodów matrycowych, poszerzają obszar artystycznych poszukiwań. Wzbogacają naszą wiedzę i stymulują wyobraźnię dostarczając jednocześnie wyjątkowych wrażeń estetycznych, co uzasadnia podjęcie stosownej uchwały jednostki organizacyjnej nadającej stopień doktora o nadaniu Panu mgr Grzegorzowi Tomasiakowi stopnia doktora w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Poznań, lipiec 2020 r.

prof. dr hab. Andrzej Syska